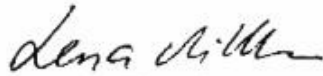

Todistus

Olin paikalla Iiona Lahdenrannan luona suoritettussa eläinsuojelutarkastuksessa 13.1.2008.

Tarkastusraportissa lukee (lämmitettävän juoma-astian) "Sähköjohto oli ponien ulottuvilla ja yksi poni otti johdon suuhunsa ja että vioittunut sähköjohto aiheuttaa jatkossa onnettomuusvaaran". Ensinnäkään johdot eivät olleet ponien ulottuvilla, paitsi silloin kun Tanja Koski nosti johdon ilmaan tutkiessaan sitä, mutta silloinkaan johto ei ollut yhdenkään ponin suussa! Eikä johdoissa ollut mitään vioittumia; joita ilmeisestikin pitäisi jo havaita jos johdot ovat kolme vuotta olleet ponien ulottuvissa ja pureskeltavana.

Eurajoella 17.1.2008

Leena Mikkola
kirjastoautonkuljettaja

Kirjallinen kuuleminen eläinsuojelutarkastuksen 13.1.2008 johdosta

Tarkastuksessa tehtyjä havaintoja koskien:

Uusintatarkastuksen tekoon oli ollut aikaa n. 1,5 kuukautta; uusintatarkastus tehtiin (kuten ensimmäinenkin, varmaankin tarkoituksella) pitkän lauhan ja hyvin sateisen jakson jälkeen, jolloin tietenkin on parhaat mahdollisuudet löytää kuraa, lätäköitä sekä märkiä ja kuraisia poneja. Jo nyt on suurin osa lätäköistä kuivunut, vaikka eilenkin satoi koko päivän.

Jokaisessa tarhassa ja laitumella on kuitenkin aina ponien käytävissä myös runsaasti äärimmäistenkin sateiden jälkeen kuivahkona säilyviä alueita ja kaikilla poneilla on aina ympärivuorokautinen pääsy halutessaan sateensuojaan.

Sähköjohdot (jatkojohdot, joista toinen oli "ulkojohto") olivat tallissa sisätiloissa, eivätkä edes ponien ulottuvilla, mutta sähkömies on jo tilattu tekemään kiinteitä asennuksia.

Lämmitettävän vesiastian "johto oli ponien ulottuvilla ja yksi poni otti johdon suuhunsa (?!), vioittunut sähköjohto aiheuttaa jatkossa onnettomuusvaaran". Vaikka Tanja Koski tutkiessaan nosti johtoja ylös ponien ulottuville, ei yksikään poni niitä ottanut suuhunsa! Olisivathan johdot jo aikoja sitten vioittuneet jo ponit olisivat niitä kolme vuotta pureskelleet! (Liitteenä Leena Mikkolan todistus)

"Kahdella ponilla oli alkavaa lantapanssaria vatsan alla". Kukaan meistä ei ole ennen eikä jälkeen tarkastuksen moista lantapanssaria huomannut. Miksei siitä ilmoitettu minulle heti tarkastuksen yhteydessä, kun oli todistajakin paikalla? Eivätkö tällaiset epäkohdat tulisi ilmoittaa eläinten omistajalle heti? Haluaisin, että minulle yksilöittäisiin nämä ponit; nimiä tarkastajat eivät voi tietää, mutta kun kaikki ponini ovat erivärisiä, pystyvät he "lantapanssariponit" minulle varmaan ilmoittamaan.

Karsinoiden ovien tarkoituksella alareunoistaan irroitettut verkot eivät aiheuta minkäänlaista vaaraa, mutta ne voidaan kokonaan irroittaa.

Korpi-tilan pihatossa (jossa ei ole pysyvää valaistusta) suoritettiin 11.1. varsan tunnistusverikokeen otto, joka onnistui mainiosti ovet suljettuina roikkalamppua käyttäen. Haluaisin varman tiedon siitä, että hevostiloissa pitää öisinkin palaa valo. Kukaan hevosenomistaja ei ole ko. säännöksestä tietoinen.

Ponini eivät ole koskaan syöneet kuraista heinää tai muutakaan rehua. Eläimen pitää olla todella nälkäinen syödessään kuraista rehua ja jokainen voi silmämääräisesti havaita, että eläimeni ovat hyvin ruokittuja. Kuran estoon minulle suositeltiin kyllä yhtenä vaihtoehtona esim. pinnan levitystä kura-alueelle – mitä sitten jos hevoset syövät sitä sen oltua kosketuksessa kuraan?

Korpi tilan takimmaisesta pihatosta löytyi irtonainen lauta ja huojuvia lautarakenteita, jotka olivat havaittavissa jo ensimmäisessä tarkastuksessa. Eli joka uusintatarkastuksessa löytyy aina uusia ja uusia vikoja.

"Koirankoppi ei ole riittävän säänsuoja antava" ja "Koirankoppi ei ollut eristetty". Kumminkin väitteet voi todeta vääriksi pelkästään katsomalla rakenteita; kaksinkertaiset seinät ja lattiat jne. "Koirankoppi vaikutti pieneltä"; edellinen samanrotuinen, samankokoinen koirani mahtui sinne hyvin ja aina lämpimämpänä koppi pysyisi, mitä

vähemmän siellä olisi turhaa tilaa. 1,5 m päässä oleva puu ei ole koiraa ikinä häirinnyt, mutta pitää kai rakentaa aita puun ja rakennuksen väliin.

Asunossa olevan kissanvirtsan hajun on jo kertaalleen todettu kunnaneläinlääkäri Varajärven lausunnossa olevan vaaratonta eläimille.

Akvaarion vettä vaihdetaan yhä (jo 26 vuoden ajan!) säännöllisesti, samalla puhdistetaan suodatin. Lascissa oleva syötävä levä ei ole kaloille terveysriski vaan terveellistä ruokaa. Akvaarion vihreä vesikään ei ole kaloille terveysriski, vihreys aiheutuu siitä, että valaisin on ollut päällä yötä päivää, etteivät pienet vettä puhdistavat kasvit kuolisi talven pimeän kauden aikana.

Koiran astiassa oli alle vuorokauden ikäistä koiranmakkaraa, yksi pieni pala oli 1,5 vrk vanhaa, eikä todellakaan pilaantunutta, tosin päältä kuivahtanutta. Jo se, että koiralta jää syömättä koiranmakkaraa osoittaa sen, että koiraa on ruokittu erittäin hyvin; nälkäinen koira kyllä syö vaikka viikon vanhan koiranmakkaran hetkessä! Koirat lisäksi tunnetusti hautaavat luita ja sitten kun ne ovat sopivan mädäntyneitä, ne ovat koiran mielestä maukkaimmillaan. En tiedä yhdenkään koiran sairastuneen tällaisten luiden syömisestä.

Koiraa on pidetty annettujen määräysten vuoksi saunassa ja saunan eteisessä tilapäisten ulkoilu-aikojen vuoksi. Eteisessä oli makuualustoja, lattialämmitetyssä saunassa ei ollut. Nyt onneksi koiran "vankeus" päättyi sen täytettyä vuoden.

Vielä ihmettelen sitä, miten päivystysvuorossa olevalla eläinlääkärillä on aikaa tehdä tällainen tarkastus ja vielä sunnuntaipäivänä, kun aikaa on ollut lähes puolitoista kuukautta?

Eurajoella 17.1.2008

Ilona Lahdenranta

Rikosilmoitus

Laeslahti kirjoitti: Lämmitettävän vesiastian ”johto oli ponien ulottuvilla ja yksi poni otti johdon suuhunsa (!), vioittunut sähköjohto aiheuttaa jatkossa onnettomuusvaaran”. Vaikka Tanja Koski tutkiessaan nosti johtoja ylös ponien ulottuville, ei yksikään poni niitä ottanut suuhunsa! Eivätkä johdot ole ponien ulottuvilla eivätkä ne ole viottuneita! Olisivathan johdot jo aikoja sitten vioittuneet jos ponit olisivat niitä vuosikaudet pureskelleet!
(Liitteenä Leena Mikkolan todistus asiasta)

”Kahdella ponilla oli alkavaa lantapanssaria vatsan alla”. Kukaan meistä ei ole ennen eikä jälkeen tarkastuksen moista lantapanssaria huomannut! Miksei siitä ilmoitettu minulle heti tarkastuksen yhteydessä, kun oli todistajiakin paikalla? Pyysin Laeslahdelta kyseisten ponien yksilöintiä (kaikki ponini ovat erivärisiä) kirjallisesti 18.1.2008, enkä ole vielä saanut vastausta! Eivätkö tällaiset vakavat epäkohdat tulisi ilmoittaa eläinten omistajalle heti?

Laeslahti kirjoittaa: ”Koirankoppi ei ollut eristetty”. Koirankopissa on kaksinkertaiset seinät ja lattia jne. Ei pidä laittaa oletuksia varmana tietona syyttäessään rikoksesta. Lisäksi lakitekstissä lukee, että koirankopin pitää olla *tarvittaessa* eristetty.

Eläinten pitopaikan puhtaanapidosta: Laeslahti ilmoitti minulle ettei riitä, että kissojen jätöksiä siivotaan aamuin illoin, hän itse kirjoitti määräyksenä ”eläinten pitopaikan puhtaudesta on huolehdittava välittömästi, jatkuvasti”. Lain mukaan riittää vähintään kerran päivässä huolehtiminen! Kissojen pitopaikka todettiin eläimille turvallisiksi ja sopivaksi ELL Varajärven tekemässä tarkastuksessa.

Meille tuli ensimmäinen löytökissa vuonna 1974, sen jälkeen hylättyjä kissoja on tullut arviolta n. 100 kpl, joille kaikille on etsitty uusi koti tai tarjottu se itse. Kaikki kissat ovat aina tarvittaessa saaneet eläinlääkärin hoitoa sekä yksilöllistä päivittäistä ruokintaa ja hoitoa. Kissojani ovat hoitaneet mm. seuraavat eläinlääkärit: Maaren Jaakkola (jo eläkkeellä), Sirpa Varajärvi, Heli Haukioja, Tapani Hyytiä, Anna Kangas-Nevala, Bernt Aminoff, Paula Toura. Olen myös viime vuosikymmeninä leikkautanut lukuisia vähävaraisten henkilöiden kissoja omalla kustannuksellani sekä loukuttanut villikissoja sekä kuljettanut vanhusten kissoja hoitoihin / leikattavaksi. Ikinä en ole toimintaani mainostanut, enkä minkäänlaisia kehuja odottanut, mutta Laeslahden kommentit vuosikymmenten pyyteettömästä työstäni ”Ilona Lahdenranta uskoo vahvasti olevansa eläinten pelastaja” tai että ”keräilen ja ruokin kissoja, mutten tarjoa riittävää hoitoa” ovat aika ala-arvoisia ja loukkaavia, etenkin eläinsuojeluviranomaisen lausumina. Pidän em. lausuntoa kunnianloukkauksena.